

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

3. Excommunicatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

concomitatur actum, vt eo non existente, actus fieret, *lib. 7. disp. 18. nu. 4.*

Excommunicatio.

1 Excommunicans non in scriptis, quando excommunicatio caret effectu, suspensus nō est, *lib. 1. disp. 2. nu. 5.*

2 Excommunicatio in religiosos solemnizantes matrimonium, non est correctā per Trid. & ita incurrunt illam per Clement. 1. de privilegijs, & suspensionem ad nutum Ordinatij per Trid. *Sess. 24. de matrim. lib. 3. disp. 48. num. 8.*

3 Excommunicatio lata in facientem, non comprehendit mandantem, consulentem, vel aliter consensum præstantem, nisi exprimat in canone faciente censuras, *lib. 3. disputat. 49. num. 2.*

4 Excommunicatio potest fieri absq; mentione, vbi præcessit mandatum sub excommunicationis pœna, *lib. 2. disp. 24. nu. 28. & lib. 9. disp. 32. nu. 13.*

5 Excommunicatio non ligat coniugem conscientium impedimenti, & ob id negatē debitum, *lib. 2. disp. 39. nu. 9.*

6 Parochus excommunicatus non toleratus, suspensus, vel irregularis validè assistit matrimonio, *l. 3. disp. 21. n. 1. 3. & 4. Et validè dat licentiam, num. 7. Nec peccat assistens, nu. 8. Licet sit interdictus administratione sacramentorum, & licet sit parochus mobilis ad nutum Episcopi, *ibid. num. 11. & 12.**

7 Excommunicans coniuges, potest ob vi-
ri pertinaciam interdicare vxori participatio-
nem cum illo, quoad humanum conuictum,
v.g. ne cum illo loquatur, nec mensa adsit, nō
tamen quoad debitum coniugale, *l. 9. d. 14. n. 7.*

8 Pœna excommunicationis, suspensionis,
& interdicti, cum sit priuatiua, non exigit sē-
tentiam iudicis, cum facilius incidatur in eam
sic, quæ vsu recepta & declarata est, vt nulli
indigeat sententia condemnanti, aut crimen
deklaranti, *lib. 9. disp. 30. nu. 2.*

9 Vxor potest communicare cum viro ex-
communicato, etiam participantes tam in di-
uinis, quam in humanis, nec refert, si tempore
instituti matrimonij nouit, ipsam esse excommu-
nicatum, nisi excommunicatio sit lata in cau-
sa matrimonij, & vxor sit particeps cū viro ex-
communicato criminis, ob quod lata est excom-
municatio. Secus dicendum, quando fuit lata
separatis coniugijs per diuortium, non obsta-
te enim excommunicatione possunt reconciliari,
& communicare, *lib. 9. disput. 14. à num. 1.*
vsque ad 12.

10 Vxor nequit participare cum excommu-
nicatis, qui simul cum viro sunt, vt si vir cenet
cum excommunicato, non potest eidē mensa
accumbere. Cum illo tamen tenetur partici-
pare in omnibus sicut antea. Et quod dictū est
de vxore, eodem modo dicendum de viro, *l. 9.*
disp. 14. à n. 12. vsque ad 17.

11 Coniux excommunicatus non potest in
iudi-

iudicio agere, petens restitutionē coniugis, quo spoliatus fuit, *l. 9. disp. 14. nu. 23. & 24.*

12 Excommunicantur per Clement. vnicā de consanguinitate, incuntes matrimonium incestuosum in gradu consanguinitatis, vel affinitatis, constitutione canonica prohibito. Item moniales, vel religiosi contrahentes. Itē clerici constituti in sacris ordinibus. Secūs de consulentibus, mandantibus, auxiliū præstantibus, procuratore, & parocho. Et vt hæc excommunicatio incurratur, triplex cōditio petitur. 1. Vt contrahatur matrimonium, licet nō consummatum. Vnde non est locus excommunicationi per contractum sponsalium; nec per matrimonium absque parocho, dupliciq; teste. Nec quando quis fictē consensit, vel vnus consensit, & alter non. Nec impubes contrahens. Vel quando initur per metum in virum constantem cadentem. 2. Conditio est, vt contrahatur cum impedimento consanguinitatis, vel affinitatis in lege canonica interdicto, vel religionis, aut ordinis sacri. Vnde non datur locus excommunicationi per matrimonium cum infideli, vel cum cognata legali vel spirituali, vel cum impedimento publicæ honestatis, vel quocumque alio dirimenti. Secūs dicendum de contrahente in gradu lege diuina, vel naturali interdicto, vel de religioso Societatis Iesu, qui professionem solemnem non emisit, sed simplicia biennij vota non obtenta dispensatione. 3. Conditio

ditio est, vt scienter hoc matrimonium inea-
tur. Vnde excusat ab excommunicatione
quæcumque ignorantia, etiam crassa iuris, vel
facti, dummodo non sit affectata, etiã si post-
modum conscius perseveret in cohabitatione
& copula. Tamen ignorantia nunquam excu-
sat ipsos religiosos, moniales, & clericos con-
trahentes matrimonium, *l. 7. tota disp. 48.*

13. Excommunicatio non incurritur ob par-
ticipationem cum excommunicato in crimi-
ne criminoso post incursum excomunicatio-
nem, *lib. 7. tota disp. 48. nu. 3.*

14. Dispensans in votis reseruatis, excom-
municationem incurrit, nisi ex aliquo priuile-
gio possit, *l. 8. disp. 9. n. 1.* Tamẽ remigantes ad-
uersus Christianos metu mortis, non incur-
runt excommunicationem, *l. 9. disp. 31. n. 6.*

15. Curialis, vel scriptor, narrans in dispen-
satione falsum contra relationem partis non
incurrit excommunicationem, *lib. 8. disput. 18
num. 58.*

16. Excommunicatus sæpius celebrans nõ
debet in irregularitatis dispensatione explica-
re multiplicem celebrationem, *lib. 8. disp. 24.
num. 7.*

17. Excommunicatus maiori excommu-
nicatione validè contrahit matrimoniũ; pec-
cat tamen vnicum peccatum mortale. Idem si
sit ligatus minori excommunicatione. Tamẽ
nullam culpam committit contrahens cum
excommunicato, nisi denunciato, aut notorio

per-

percussore clerici. At inducere ad contrahendum notorium percussorem clerici, vel denuntiatum, est duplex peccatum. Caret tamē culpā contrahens cum excommunicato minori excommunicatione nondum denuntiato. Item quando vterque coniux est excommunicatus toleratus, siue maiori, siue minori excommunicatione, peccat mortaliter praeueniens alterum, vt contrahat secum; praeuentus autem minimē. At quando vterque est denuntiatum, aut notorius percussor clerici, inducēs peccat peccatum inductionis, & indignae receptionis sacramenti, & participationis in sacramento cum altero, inductus autem est obnoxius culpae lethali receptionis sacramenti, & participationis in re sacra contra propriam, & alienam censuram. Et contrahens solā minori excommunicatione denuntiatā, peccat inducens peccatum inductionis, & receptionis, & ratione peccati mortalis, v.g. prauae voluntatis, que omnia committit inductus dempna inductione. Neuter tamen peccat ratione participationis. Item quando alter est toleratus, alter verò non, si toleratus inducat, peccat ratione inductionis contra propriam, & alienam censuram, & ratione receptionis, eisdēque peccatis inductus tenetur prae ter inductionem, & participationem contra alienam censuram. Si verò non toleratus inducat, peccat inducens, & indignè recipiens sacramentum peccato mortali, & censurā irretitus, &

participans contra solam propriam censuram, & inductus peccat participans contra alterius censuram non toleratam, & recipiens in peccato mortali. Tandem si vterque sit excommunicatus minori excommunicatione, & alter denuntiatus, alter verò minimè, si denuntiatus inducat, peccat ratione receptionis contra propriam censuram, non tamen ratione inductionis, & receptionis in peccato mortali, *l. 7. disp. 9. à n. 1. vsq. ad 11.*

18 Excommunicatus quacumq; excommunicatione potest sine peccato contrahere sponsalia etiam iurata, sine peccato mortali. Idem dicendum, si recipiat benedictiones nuptiales, *l. 7. disp. 9. nu. 12. & 13.*

19 Excommunicatus nondum denuntiatus licitè ministrat sacramenta, & licitè petuntur ab eo etiam sine necessitate, & nondum parato, *l. 7. disp. 9. nu. 8.*

20 Participans in crimine criminoso cum excommunicato incurrit excommunicationem, quando est proprio nomine denuntiatus, *l. 7. disp. 48. nu. 3.*

Expensa.

1. Consanguineus recedens à promissione data de matrimonio, casu quo licitè potest, non tenetur restituere expensas dispensationis, & quascumque alias. Secus, si iniuste recessit, vel fuit causa resciliendi, *l. 5. dis. 5. à nu. 1. vsque ad 34.*

2. Promittens foeminae consanguinae matrimonio